

מחר יהיה טוב מגישה עמית לקס

7.10.25

יומני היקר שלום, אני לא יודעת אם שמת לב לתאריך היום אבל היום מציינים שנתיים לשביעי באוקטובר לשבת השחורה והנוראה, כפי שאתה יכול לדמיין היום יש הרבה תחושות עצב באוויר ודמעות על פרצופים של אנשים גם אני לא יכולתי לעצור את הדמעות. היום הכול מחזיר אותי לאחור לאותה שבת שחשבת שזה סתם עוד מטח, לאותה שבת שלא יכולתי לדמיין לעצמי מה הולך לקרות לאיזה סיוט אנחנו הולכים להיכנס אליו, לתחושות ורגשות שהרגשתי באותו היום וכמובן לאבל הכול כך גדול.

למזלנו היינו באותו יום ארוך בצרפת היינו בדיוק אמורים לחזור אחרי שבוע מושלם בצרפת אבל נאלצנו להישאר בצרפת עוד שבוע מכיוון שהטיסה שלנו התבטלה, שבוע זה היה שבוע קשה מאוד ומה שהתחיל כמו חופשה מושלמת נגמרה כאסון.

היום בבית ספר היה לנו טקסים, מייצגים והרצאות, גם באו אלינו ניצולים מהטבח הנורא שאף אחד לא דמיין שיקרה בקיבוצי הדרום וממסיבת הנובה, הם סיפרו לנו את סיפורם הקשה והנורא וכמובן גם שמענו את סיפורי הגבורה שהכניסו בנו קצת שמחה ביום כל כך קשה.

נגמר היום וחזרתי הביתה לעצב לזיכרונות ולאבל על כל מי שאיבדנו, לאחותי זה יום קשה במיוחד זה גם שנתיים מאז שהיא איבדה חלק מחבריה הטובים למסיבה הארוכה ברעים, היא גם הייתה אמורה להיות שם אתה יודע? עם כל חבריה, היה לה כרטיס והכל אבל ברגע האחרון החליטה לא ללכת מכיוון שרצתה לחגוג לאמא שלי יום הולדת וטסה איתנו לצרפת לטיול שסיפרתי לך עליו קודם. בין האנשים שהיא איבדה במסיבה הייתה גם שני שהייתה החברה הכי טובה של אחותי. היא הייתה סלקטורית במסיבה ונותק איתה קשר בשעות הבוקר מאז היא נהייתה נעדרת אבל אחרי 47 יום מצאו אותה והודיעו לנו שהיא נרצחה במסיבה.

זה גם יום ההולדת של אמא שלי אבל אנחנו עדין לא מסוגלים לחגוג אותו. אולי בעתיד הרחוק, בעוד הרבה שנים סוף סוף נצליח. אבל עד אז אנחנו חוגגים לה בתאריך העיברי.

סיימתי להתארגן ואנחנו יוצאים עכשיו לעיר נובה שהיא עזה לשעבר, בשביל להנציח את כל הנרצחים ולבקר באנדרטה הגדולה שמרכז העיר ולשים גם פרחים ונרות. אבל קודם כל אנחנו הולכים לקבר של שני.

הגענו לעיר נובה והאווירה פה מאוד עצובה אבל גם שמחה בגלל המסיבה הגדולה לזכר נרצחי המסיבה. הבטחנו להמשיך לרקוד ולשמוח כי זה מה שהם אהבו לעשות וככה אנחנו נעשה כל שנה, עכשיו אנחנו הולכים למלון לקבל את החדר שלנו ולהתחיל להתארגן לצאת לעיר.

התארגנו ואנחנו עכשיו יוצאים לאנדרטה הגדולה. הבאנו פרחים ונרות כמו שאמרת
מקודם, היינו שם קצת זמן ומשם הלכנו למסיבה.

במסיבה היה בכל מקום סרטונים ותמונות של האנשים שאיבדנו. לא כל מי שהגיע
למסיבה רקד. אני למשל החלטתי לא לרקוד, החלטתי להישאר ולצפות בסרטונים
ובתמונות. גם יש הופעות של אמנים מפורסמים אז הלכתי לשם.

השעה כבר מתחילה להיות מאוחרת ואני מתחילה להיות עייפה. זה היה יום ארוך
מעייף עצוב ומלא זיכרונות. נראה לי אני ואמא שלי כבר נחזור למלון אבל לא נורא גם
יש לנו את מחר.

אז כן כפי שאמרתי חזרנו למלון ואני עכשיו מתארגנת לישון כל היום הזה הזכיר לי
הרבה דברים אבל אחד הדברים העיקריים זה איזה עם חזק יש לנו שאין לנו ארץ
אחרת ושנחנו לא נוותר אליה אז יומני היקר אני צריכה כבר ללכת מחר אני אכתוב
לך עוד לא לדאוג.

8.10.25

בוקר טוב טוב יומני היקר, היום הוא יום חדש. התעוררנו ועכשיו אנחנו אוכלים ארוחת
בוקר ואחרי זה נתארגן ונצא לחוף, מתקיים שם טקס. היום טקס לא בהכרח עצוב
אלא טקס שיזכיר לנו כמה חזקים אנחנו.

בטקס דיברו על כמות ההישגים שלנו במלחמה וכמובן שגם נתנו כבוד לכל הנופלים.

נגמר הטקס ואנחנו מתארגנים לצאת הביתה. היום קשים האלו היו קשים כמובן אבל אני
שמחה לדעת איזה עם מדהים יש לנו איזה עם מאוחד נהפכנו להיות ולראות איך גדלנו
ושיקמנו את הארץ זה פשוט מדהים זה רק מראה כמה אנחנו חזקים אך אני צריכה
כבר ללכת אז שלום יומני היקר נתראה בקרוב.